

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende nr. 2506/2013 af N. W., irsk statsborger, om EU-borgeres og deres familiemedlemmers frie bevægelighed

1. Sammendrag

Andrageren er en EU-borger, som er gift med en statsborger fra et land uden for EU. Ved parrets ankomst til Dublin lufthavn måtte andragerens hustru (ikke-EU-borgeren med et ikke-EU-pas) stille sig i køen for ikke-EU-borgere og vente der i næsten en time for at få sit pas stemplet, hvilket var en belastning for deres 18-måneders gamle barn. Andrageren mener, at hans og hans hustrus rettigheder er blevet overtrådt. Han er af den opfattelse, at de gældende procedurer for både EU- og ikke-EU-borgere inden for det irske immigrationssystem må ændres.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 24. oktober 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 30. januar 2015

I henhold til artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har enhver unionsborger ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. De respektive begrænsninger og betingelser er fastsat i direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (i det efterfølgende benævnt "direktivet").

Forudsat, at betingelserne i direktivet er opfyldt, har EU-borgere ret til indrejse i

værtsmedlemsstaten, og deres familiemedlemmer – uanset disses nationalitet – har samme ret.

Den grundlæggende ret til fri bevægelighed, der er garanteret i henhold til EU-retten for EU-borgere og deres familiemedlemmer er den mest værdsatte rettigheder i Den Europæiske Union og betragtes som stort set synonym med et unionsborgerskab. EU-borgerne føler sig forståeligt nok frustrerede, når de står over for hindringer og vanskeligheder, hvor der ikke burde være nogen.

Oprettelse af særlige køer for EU-borgere og deres familiemedlemmer kan fremskynde processen for grænsepassage, idet EU-borgere og deres familiemedlemmer har særlige juridiske rettigheder i forhold til andre rejsende, som ikke er EU-borgere.

Direktivet fastsætter imidlertid ikke særlige regler, som forpligter medlemsstaterne til at oprette køer, der er forbeholdt EU-borgere og deres familiemedlemmer, ved deres grænser. For luftgrænsers vedkommende forefindes sådanne bestemmelser i artikel 9, stk. 2, litra a), i Schengen-grænsekodeksen¹, som Irland imidlertid ikke er bundet af, og som ikke gælder for Irland².

Konklusion

Selv om det er ønskeligt, at Irland oprette særlige køer for EU-borgere og deres familiemedlemmer fra lande uden for EU, er Irland ikke efter EU-retten forpligtet til at gøre dette. Det påhviler ikke desto mindre de irske myndigheder at træffe de nødvendige foranstaltninger til at lette gennemførelsen af EU's opgaver, herunder dem, der vedrører unionsborgernes ret til at færdes og opholde sig frit.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (*Schengen-grænsekodeks*), med efterfølgende ændringer.

² I henhold til Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne.